

Det handler om respekt - tror jeg

Tilsynsrapport på en lærerløs Randers Lilleskole

Mandag den 2. marts

Forældrene havde sat hinanden stævne en halv time inden undervisningens begyndelse, for at sikre at alt kunne gå, som det var planlagt gennem efterhånden meget lang tid. Det lykkedes mig ikke at få et overblik over, hvor mange forældre der var involverede.

Det almindelige skema var suspenderet to dage for alle hold bortset fra 9. klasse, mens lærerne var på studietur til Barcelona. Derfor havde de fleste af de forældreplanlagte aktiviteter en forbindelse til Barcelona og Spanien. Bortset fra Mediegruppen, som var den første jeg besøgte. Mediegruppens opgave var at dokumentere de lærerløse dage. På redaktionsmødet fortalte forældrene om deres egen baggrund.

Det blev besluttet at det hele skulle ende med en avis, som beskrev aktiviteterne. Men hvem havde fotoapparat med? Kun en, indtil en anden kom i tanke om, at hun havde kamera i mobilen. Så var der lige pludselig mange, der havde kameraer.

Der var en meget fin afventende stemning. Eleverne var meget engagerede efterhånden som de overvandt den første benovelse. Opgaverne blev fordelt - den første gruppe, der blev nedsat skulle kontakte de lokale medier.

På 2. sal herskede der en ganske anden stemning. Her var 9. klasse til skriftlig Matematikprøve - terminsprøve.

I Blå klasse - med 16 fremmødte, var der en spændt forventning. Man skulle drøfte handicappedes betingelser. Og følgerne af et handicap. Under mit besøg fik klassen også besøg af medieholdet, som spurgte til, hvad der skulle ske her: "Vi skal være handicappede!". Eleverne blev delt i 5 hold, som hver skulle tage tid på en samlet tur frem og tilbage fra et nærmere bestemt sted på skolen. Derefter skulle de med forbindelser og krykker tilbagelægge den samme rute, nu med en handicappets begrænsninger.

I pavillonens mellemgang skulle alle skolens hold på skift ind og give deres bidrag til elevernes hjemkomstgave til lærerne. En "Gaudibænk". Der var i forvejen lavet et slynget fundament. Det var dekorationen af denne, der med Gaudi som inspirationskilde var opgaven. Hvert hold fik sit område på bænken, hvorefter der skulle smadres fliser.

I køkkenet var der mange kokke. I alt 30 elever og 5 forældre. Der skulle laves spansk tomatsuppe og spansk nougat. Først var der en gennemgang af specielt spanske ingredienser og herunder hvidløgs anvendelse.

Eleverne blev opdelt i 4 grupper, hvoraf de tre skulle lave tomatsuppe (til ca. 250 personer). Den sidste skulle lave nougat.

I Remisen var der travlt med at skabe små seniorittas og seniors - med sløjfer i håret og charmeklud om halsen. Der skulle danses til

spanske toner.

På Udbyhøjvej var Picasso inspirationen til at skabe et anderledes portræt af lærerne. Alle lærerbilleder lå i stor størrelse, så eleverne havde noget at arbejde ud fra.

TIRSDAG

Igen valgte jeg at begynde i redaktionslokalerne. Her blev resultaterne af elevernes kontakter til medierne opsummeret. Den forældre-styrede skole havde allerede fået omtale i Radio ABC, og nu ventedes der på TV2 Østjylland.

I skolekøkkenet fortsatte forberedelserne af lærernes hjemkomst. Her var arbejdet med at lave nøddetærter ved at blive gennemgået. Eleverne viste et umiddelbart engagement og var snart i gang med opgaven.

9. klasse tog arbejdet med "Gaudibænken" som en lille puster før terminsprøven i dansk. Deres engagement var stort, inden de skulle i gang med at udføre tekstanalyse på tre tekster.

Ved siden af var de mindre klasser i gang med at fremstille et personligt glas til hver lærer. Med navn og dekoration.

I gården var der smasching for synshandicappede. Der var keglesyn og sløret syn og svagt syn. Meget opfindsomme måde at skabe synet på førte også til megen munterhed.

På Udbyhøjvej var Mediegruppen i gang med at fotografere lærerportrætterne, som var klar til udstilling.

Nedenunder var børnehaveklassen optaget af at smadre fliser, så de kunne skrive Randers Lille Skole sammensat af kvadratiske mosaikker

---

Sammenfattende. Der var klart et ganske andet liv på skolen end med det vanlige skema. Jeg var meget forundret over, at var lykkedes alle - eleverne og forældrene at holde tæt overfor lærerne. De anede ikke det fjerneste om, hvad der skulle ske mens de var borte. Planlægningen var sket i det skjulte.

Der blev efterladt klar fornemmelse af at planlægningen havde været omfattende med ideudvikling, arbejdsfordeling og materialeindkøb. Min oplevelse var at alle var optaget af og opsatte på at gøre dagene til noget ekstraordinært og en god oplevelse for alle. Hvad det helt afgjort blev.

Jeg kunne heller ikke holde mig væk fra elevernes velkomst til lærerne. Alle var spændte. Hvert hold fulgte sin lærer rundt for at vise og servere resultatet. Ikke uden stolthed. En stolthed som lærerne og forældrene så sandelig også havde svært ved at skjule. Til sidst blev "Gaudibænken" og skolen genoverdraget til lærerne.

På vejen hjem overvejede jeg hvad det hele resulterede i, når man ser bort fra de meget fine resultater, som elever og forældre kunne vise lærerne. Jeg nåede frem til det hele drejede sig om respekt. Min oplevelse var at eleverne fik meget respekt for forældrenes iverigdom og alvorlige tilgang til det at skulle have ansvaret for skolen i de to dage. At forældrene fik respekt for elevernes evne til at engagere sig. At forældrene fik respekt for det arbejde som lærerne hver dag skal præstere. Lærernes respekt overfor såvel forældrenes indsats og elevernes medleven blev tydeliggjort gennem en stolthed over det de vendte tilbage til.

Det var en meget fin oplevelse for alle.

Om aftenen var der et meget langt og fint indslag om projektet i TV2 Østjylland.

Bent Olesen
tilsynsførende

